

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Dufka a přísedících Ing. Karla Matuchy a RSDr. Jaroslava Procházky v hlavním líčení konaném dne 4. listopadu 2020

takto:

Obžalovaní

1. **M.D.**, narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX,
2. **A.S.**, narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX,

jsou vinni, že

obžalovaný M.D.

1. v Kroměříži, okres Zlín, dne 21. 9. 2018 kolem 21.40 hodin mezi náměstím Komenského a ulicí Oskol na takzvaném pojízdném chodníku Peso v podnapilém stavu nejprve bezdůvodně a hlasitě vulgárně napadal alkohol zde konzumující osoby D.S., J.N. a L.S., přičemž je také vyzýval k vzájemné potyčce, načež poté, co se přiblížil ke stojícímu L.S., tohoto zcela bezdůvodně udeřil pěstí do levé strany krku;
2. nedlouho poté před 23. hodinou v návaznosti na tento konflikt na ulici Vejvanovského na chodníku poblíž prodejny občerstvení Azad za přítomnosti řady dalších osob vyzýval obžalovaný M.D. k potyčce D.S., J.N. a L.S., přičemž je opakovaně slovně urážel, na což zareagoval D.S. tak, že se rozběhl proti obžalovanému, se kterým se navzájem uchopili do sevření, přičemž

upadli na betonovou dlažbu chodníku. Zde obžalovaný M.D. po přetočení D.S. zaklekl a v rychlém sledu ho nejméně 10x udeřil pěstí do obličeje, přičemž poškozený D.S. tyto úder rukama zčásti vykrýval, načež se mu po chvíli podařilo vymanit se ze sevření obžalovaného a převrátit ho pod sebe na záda, přičemž v těchto chvílích již získal fyzickou převahu, na což zareagoval vpravo od nich stojící A.S., který kopem do hlavy poškozeného D.S. tomuto znemožnil pokračovat v pacifikování obžalovaného M.D.. Poškozený se poté přemístil do prostor parkoviště nedaleko místa svého napadení, kde jej obžalovaný dostihl, strhl jej na zem a zde ho opět opakovaně udeřil pěstí do obličeje. V důsledku tohoto napadání obžalovaným M.D. utrpěl poškozený D.S. krvavou podlitinu s otokem víček pravého oka s krvácením do oční spojivky, víceúlomkovou zlomeninu přední stěny pravé čelistní dutiny s vpáčením úlomků, zlomeninu zevní stěny pravé čelistní dutiny s krvácením do pravé čelistní dutiny, tříštivou zlomeninu spodiny pravé očnice s posunem, zlomeninu nosních kostí s posunem, prokrvácení dolního víčka levého oka a oděrky pravého i levého ramene včetně podlitiny levého ramene, což si vyžádalo ošetření a následnou hospitalizaci v Kroměřížské nemocnici, a. s., včetně provedení následného operačního zákroku na oddělení ústní, čelistní a obličejové chirurgie Krajské nemocnice Tomáše Bati, a. s. V důsledku těchto poranění pak byl poškozený D.S. v ýrazně omezen v obvyklém způsobu života po dobu 1 měsíce.

Obžalovaný M.D. přitom takto jednal i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 8. 9. 2020, č. j. 9 T 140/2018-406, uznán vinným trestným činem výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 1. 1. 2018 v Kroměříži v hudebním klubu Slady napadením jiných osob.

obžalovaný A.S.

3. dne 21. 9. 2019 před 23. hodinou v Kroměříži na ulici Vejvanovského poblíž prodejny občerstvení Azad v průběhu výše popisovaného napadení poškozeného D.S. M. D. zareagoval zcela nezávisle na tomto na situaci, kdy poškozený získal nad M. D. převahu, což se projevilo tím, že se mu podařilo ho dostat do polohy ležícího na zádech na chodníku, přičemž na něm seděl a napadal jej úder pěstí do obličeje, a to tím způsobem, že obžalovaný poškozeného D.S. kopl nártem pravé nohy obuté ve sportovní obuvi do pravé strany hlavy na úrovni pravého oka, čímž mu způsobil zlomeninu zevní stěny pravé očnice, v jejímž důsledku byl poškozený omezován v obvyklém způsobu života po dobu maximálně jednoho měsíce,

tedy

obžalovaný M.D.

ad 1., 2.

jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného, a takový čin spáchal opětovně,

jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví (ad 2)

obžalovaný A.S.

ad 3.

jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného, jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchali

obžalovaný M.D.

ad 1., 2.

jednak přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku (ad 2),

obžalovaný A.S.

ad 3.

jednak přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný M.D.

Podle § 44 trestního zákoníku se **upouští** od uložení souhrnného trestu obžalovanému s ohledem na odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 8. 9. 2020, č. j. 9 T 140/2018-406.

obžalovaný A.S.

Podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu 2 (dvou) let.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená **Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojist'ovna**, se sídlem v Ostravě, Michálkovická 967/108, odkazuje s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový děj podrobně popsáný ve výrokové části rozsudku, bylo tedy stručně řečeno prokázáno, že obžalovaný M.D. nacházející se v podnapilém stavu za místních a časových podmínek popsáných v bodě 1. výroku o vině nejprve slovně napadl osoby, na které náhodně narazil, z nichž poté L.S. udeřil pěstí do levé strany krku, načež byl uvedenými osobami přemožen. S takovým vývojem situace se však nespokojil, když následně tyto tři osoby, tedy D.S., J.N. a L.S. vyhledal na jiném místě v Kroměříži, kde je počal znovu slovně napadat a vulgárně urážet, na což již nedokázal nereagovat poškozený D.S., který na obžalovaného zaútočil, načež došlo ke vzájemné potyčce, během níž obžalovaný povalil poškozeného na ulici a v situaci, kdy na něm seděl, jej napadal bitím pěstmi do obličeje, kterýžto útok se poškozenému dařilo částečně vykrývat. Postupně se mu však podařilo získat nad obžalovaným převahu do té míry, že se role obrátily, takže poškozený napadal obžalovaného, avšak v této situaci zakročil obžalovaný S., který poškozeného sedícího na obžalovaném kopl nártem pravé nohy do pravé strany hlavy v úrovni oka, po čemž poškozený upadl na ulici, kde mu ještě obžalovaný K. dupl na tvář. V důsledku napadení ze strany obžalovaných D. a S. pak poškozený S. utrpěl poranění uvedená ve

výroku rozsudku, v jejichž důsledku byl v obvyklém způsobu života výrazně omezován po dobu jednoho měsíce.

Vyjádření obžalovaných:

2. **Obžalovaný M.D.** se k věci vyjádřil v tom smyslu, že zcela náhodně narazil v Kroměříži na poškozeného a jeho dva kamarády, kteří na něj začali pokřikovat a urážet jej, na což on zareagoval obdobně, a poté jej jeden z nich udeřil pěstí, načež on upadl na zem, kde do něj všichni tři začali kopat. Toto jejich napadání skončilo příjezdem hlídky městské policie, která však z vyprovokování konfliktu obvinila jeho. Ti tři přitom z místa utekli, načež on se vydal směrem, kam odešli s tím, že na ně případně narazí. Potkal je u prodejny s kebabem, kde jim začal nadávat a poškozeného i udeřil, a tento zareagoval tím, že se na něho vrhl a podařilo se mu jej povalit na zem, kde jej bil pěstmi. Přitom jej spoluobžalovaný S. kopl, jak se později dozvěděl, po čemž poškozený upadl vedle něho na zem, kde byl v bezvědomí, na což obžalovaný zareagoval tím, že z místa utekl. Podle obžalovaného poškozený nebyl ve stavu, kdy by se mohl zvednout a z místa odejít, a proto jej nemohl ještě na jiném místě napadnout znovu.
3. **Obžalovaný A.S.** popsal situaci u kebabu tím způsobem, že tam potkal D., o němž v tu chvíli věděl, že ho měli napadnout nějakí kluci, což mu řekla jejich společná známá, která předtím D. potkala. Zde došlo k výměně názorů mezi D. a těmi kluky, padly tam i nějaké urážky, takže S. na D. zaútočil. Ten byl pár sekund „nahore“, ale pak se to obrátilo, takže po nějakou dobu dával pěstmi D. do hlavy poškozený. Obžalovaný se snažil pokračování napadání zabránit tím, že řval na S. a taky říkal jeho kamarádům, ať zasáhnou. Jeden se ho i snažil odtrhnout, ale nenechal se. Obžalovaný proto zpanikařil a poškozeného kopl, zároveň ho kopl i K., nebylo to ale nijak domluveno. Kopl ho v situaci, kdy stál vpravo od něho, jednalo se o kop „normální“ intenzity, nebyl nijak silný a směřoval do oblasti na přední straně krku. Po těch kopech se poškozený zvedl a s kamarády odešel opodál, obžalovaný potom šel dovnitř do obchodu. Když vyšel ven, tak S. ležel na zemi, jeden jeho kamarád si vysvlékal tričko a něco řval, druhý telefonoval. D. tam již nebyl.

Vyjádření poškozeného:

4. **Svěděk D.S.** v postavení poškozeného k počátečnímu dění uvedl, že byl v přítomnosti svých kamarádů J.N. a L.S., když potkali obžalovaného D., který chtěl zřejmě vyprovokovat rvačku, protože jim začal bezdůvodně nadávat a jednoho z nich napadl, ten upadl na zem, **načež** všichni obžalovaného povalili na zem, kde zřejmě padla i nějaká rána. Potom přijela městská policie a oni odešli na kebab. Tam přišel i obžalovaný D., s nímž se chytl, upadli na zem, nejprve měl převahu D. a potom on, od D. dostal asi 10 ran přímo do tváře. Potom měl převahu on, ale dostal od někoho kopačku do tváře, na očníci na pravé straně, čímž došlo k její zlomenině, což ví proto, že slyšel prasknutí. Dále si poškozený již nic nepamatoval, druhý kop tedy již nevnímal, stejně jako to, že byl ještě napaden někde u auta, pouze věděl, že na nějakém autě byl a že byl celý od krve. K omezení v obvyklém způsobu života poškozený uvedl, že toto trvalo asi měsíc, kdy špatně viděl na pravé oko.

Výpovědi svědků:

5. Soud měl k dispozici řadu svědků, kteří incident na místě sledovali a vyjádřili se k jeho průběhu.
6. **Svěděk J.N.** se účastnil už prvotního konfliktu, k němuž uvedl, že po něm, S. a S. začal obžalovaný D. zcela bezdůvodně pokřikovat a nadávat jim, oni ho posílali pryč, což ale neudělal, ale naopak udeřil S. někam na bradu. Oni ho poté povalili, možná tam padly i nějaké rány, a odešli na kebab. Tam se po chvíli objevil i obžalovaný, který jim zase začal nadávat, což S. nevydržel a zaútočil na něho. Váleli se po zemi, na počátku se S. bránil, dostal několik ran pěstí do tváře, ale postupně získal převahu S. a v té chvíli přišly dva K. od osob, které svědek nedokázal ztotožnit. První podle

svědka směřoval přímo na tvář do oblasti oka, bylo to, jako by ta osoba kopala do balónu, bylo i slyšet, jak to lusklo, a po něm vzápětí následovalo šlápnutí ze shora na hlavu. To už ale nebylo tolik intenzivní, byla to už spíše taková „dodělavka“, v té chvíli byl poškozený podle svědka ještě vsedě vzpřímený a zakrýval si obličej; toto šlápnutí podle svědka poškozenému již nic nezpůsobilo. Poškozený se chvíli nehýbal a poté se zvedl a přemístil se k autu poblíž; svědek si nebyl jistý, zda zde poškozený ještě dostal nějaké rány, ale pokud ano, tak byly od D.. Na místě byli i S. a K., ale ti se svědkovi jenom snažili zabránit v odtržení D. od S..

7. **Svědék L. S.** uvedl, že při prvním konfliktu s D. tento na ně nejprve pokřikoval a nadával jim a poté se ho pokusil udeřit pěstí, čemuž však svědek uhnul, takže ho zasáhl jenom do krku, ale bylo to spíš takové líznutí. Na to jej všichni povalili na zem. U provozovny s kebabem jim obžalovaný D. znovu nadával, načež na něho S. zaútočil, načež upadli na zem, kde měl nejprve převahu D., který byl poškozeného pěstmi do obličej, ale potom se podařilo S. ho otočit, takže zase dával rány on jemu. Na to zareagovali kamarádi D., kdy S. nejprve někdo kopl do pravé strany obličej, a to tak, že bylo slyšet křupnutí. Někdo na něho také šlápl. Svědek byl v šoku a na další podrobnosti si již nepamatoval, až na to, že poškozený S. se postavil a z místa odcházel, ale asi po 50 metrech odpadl.
8. Nezainteresovaný **svědek V.B.** seděl během konfliktu poblíž v autě a situaci popsal tak, že obžalovaný s poškozeným („ti dva hlavní“) po sobě skočili a začali se převalovat po zemi, když chvíli byl nahoře jeden, chvíli druhý, přičemž vždycky ten, kdo byl nahoře, bil toho druhého pěstmi do obličej. Tato fáze rvačky byla ukončena kopancem do obličej toho, kdo byl zrovna nahoře, kop směřoval podle svědka na nos a postižená osoba zůstala v poloze vsedě, ale zaklonila se dozadu, vypadala omráčeně. Potom následovalo šlápnutí někam do oblasti hrudi, načež poškozený upadl na zem. Svědek u hlavního líčení označil obžalovaného S. jako pachatele kopnutí a obžalovaného K. jako toho, kdo šlápl. Toto se odehrávalo přímo před jeho autem, účastníci bitky se váleli kolem nárazníku, auto měl dokonce potřísněné od krve. Po těch kopech se všichni přesunuli na jiné místo, kam už svědek neviděl.
9. **Svědék M.K.** ve shodě s dalšími svědky popsal průběh bitky tak, že se obžalovaný D. s poškozeným váleli po zemi a bili se pěstmi a ve chvíli, kdy byl S. nahoře, jej zřejmě S. s K. koplí ve snaze ho z D. sundat; na podrobnosti pokud se jedná o K., si již svědek nepamatoval, proto mu byla předestřena příslušná pasáž z jeho výpovědi z přípravného řízení. Zde uvedl, že v té chvíli již byl D. schoulený na zemi a kryl si obličej, když k nim přistoupil S. a zřejmě podrážkou boty kopl S. někam na hlavu, nebo do ramene, což poškozený ustál, a následoval kop K. podrážkou někam do oblasti krku. Poté oba ze země vstali a poškozený odešel směrem k Podzámecké zahradě. K této předestřené pasáži pak svědek uvedl, že to asi souhlasí. **Svědék R. K.** kromě popisu vzájemné bitky ke kopům uvedl, že S. poškozeného kopl někam od krku nahoru, ale určitě po něm neslyšel křupnutí; druhý kop ani kopem nebyl, jednalo se spíše o snahu poškozeného z D. odsunout, směřoval také někam na oblast hlavy, nebo krku. Po prvním kopu poškozený stále na D. seděl a za této situace tedy došlo ke druhému kopu. Poté ještě potyčka pokračovala na jiném místě a po ní D. odešel a poškozený ležel na zemi. **Svědčyně Z.Č.**, přítelkyně obžalovaného S., se s tímto měla setkat u kebabu, a když tam přišla, tak viděla, že nějakí tři kluci nadávají M. D. a urážejí ho. Jeden z nich pak na obžalovaného zaútočil, načež se začali bít. Váleli se po zemi a bili se pěstmi, D. dal poškozenému určitě více ran, asi 8 - 10, než poškozený jemu, ten mu dal podle svědkyně asi 3 - 4. K. již svědkyně neviděla, protože raději z místa odešla. **Svědék D.R.** soudu sdělil, že na počátku D. běhal kolem těch kluků a nadával jim, přičemž se jeden z nich nechal vyprovokovat a zaútočil na něho. U hlavního líčení si již svědek na bitku a K. nevzpomínal, a proto mu byla předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že v době, kdy byl D.S. na D., tak jej S. kopl podle svědka pravou nohou přímo do obličej, přesněji však kop popsat nedokázal. Po něm však odešel svědek do prodejny, a když vyšel ven, tak již bylo po bitce, ale S. se pokoušel zabránit D. v dalším

napadení S.; D. se mu však vytrhl a znovu na něho zaútočil a definitivně jej „uzemnil“ ránou pěstí do hlavy. K této své výpovědi svědek uvedl, že to asi tak bylo.

10. Soud dále přečetl výpověď **svědka D. B.** z přípravného řízení, kde popsal bitku mezi D. a S. ve shodě s dalšími svědky a ke kopu S. uvedl, že tento přímo neviděl, protože mu on sám zakrýval výhled. Popsal pouze, že před kopem S. musel popojít asi dva metry k bijícím se. Po kopu podle svědka S. upadl ve směru toho kopu, čehož ještě využil D. a poté mu dal ještě několik ran pěstí do obličeje. Ohledně K. svědek pouze uvedl, že se do toho taky nějak zapojil, ale nevěděl jak. Z další čtené výpovědi **svědka D. P.** soud zjistil, že tento sledoval pouze dění předcházející bitce, nikoli tuto samotnou. Konečně **svědkyně A. Z.** sledovala pouze počáteční konflikt, když pozorovala nějakého kluka, který se blížil ke skupince tří jiných kluků, přičemž na sebe začali něco pokřikovat. Intenzita vzájemného pokřikování rostla a nabývala na agresivitě. Pak najednou nastalo ticho a asi po 5 sekundách svědkyně slyšela duté rány, jako když se do někoho kope, a vzdychání. Na to již zareagovala přivoláním městské policie. Poté ještě slyšela dohadování toho jednoho kluka s policisty.

Znalecké zkoumání:

11. Ve věci byl za účelem zkoumání následků projednávaného útoku na zdraví poškozeného S. zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, **znalcem MUDr. Milanem Votavou**, který soud přečetl. Znalec především popsal poranění, která poškozený utrpěl, když se zmínil o krevní podlitině s otokem víček pravého oka a s krvácením do oční spojivky, o víceúlomkové zlomenině přední stěny pravé čelistní dutiny, zlomenině zevní stěny pravé čelistní dutiny s krvácením do pravé čelistní dutiny, dále o tříštivé zlomenině spodiny pravé očnice s posunem a zlomenině zevní stěny pravé očnice, zlomenině nosních kostí s posunem, o otřesu mozku, jakož o dalších méně závažných poraněních. Dále se znalec vyjádřil v tom smyslu, že uvedená poranění vznikla působením tupého násilí velké intenzity na oblast pravého oka, pravé lící kosti a nosu, kdy silné údery pěstí či kopnutí do pravé poloviny obličeje je způsobilé ke vzniku těchto poranění. K drobnějším poraněním na levé straně obličeje jako bylo prokrvácení dolního víčka levého oka a oděrka levé tváře vznikly nejspíše našlápnutím na levou polovinu obličeje. Znalec se také vyjádřil k délce omezení v obvyklém způsobu života u poškozeného, když tuto dobu stanovil na cca 4 týdny s tím, že omezení bylo dáno hospitalizací poškozeného, bolestivostí poranění, dodržováním klidového režimu a ztíženou hygienou obličeje a nosu. K dotazu, zda mohlo dojít popisovaným útokem proti hlavě poškozeného ke vzniku i závažnějších poranění, případně k ohrožení života, znalec uvedl, že údery pěstí do obličeje by k vážnějšímu typu poranění nejspíše nedošlo, jako útok závažnější se znalci jevílo kopání či našlapování na hlavu, neboť pokud by bylo kopem zasaženo oko, mohlo dojít k poranění oční koule s oslepnutím až ztrátou oční koule. Kopáním do oblasti hlavy mohla také vzniknout závažnější nitrolební poranění, jako jsou zlomeniny lebky, krvácení mezi obaly mozkové a zhmoždění mozku, také mohlo dojít ke zlomeninám krčních obratlů s poraněním míchy, což je již život ohrožující stav.
12. V průběhu řízení před soudem pak bylo rozhodnuto za účelem upřesnění některých závěrů posudku i s přihlédnutím k tomu, že dle názoru soudu specializace znalce přibráného v přípravném řízení zcela neodpovídala projednávané problematice (soudní lékař se zabývá především tělem v posmrtném stavu, když zkoumá příčiny smrti), o přibrání dalšího znalce, a to z oboru zdravotnictví, odvětví úrazová chirurgie. Tento znalec, **MUDr. Petr Menšík**, ve svém znaleckém posudku ústně podaném u hlavního líčení úvodem ve shodě s dříve přibraným znalcem vypočetl všechna poranění, která poškozený utrpěl, přičemž se podrobněji vyjádřil k otřesu mozku, k němuž uvedl, že tento nelze diagnostikovat jinak než na základě anamnestických údajů, které se však podle jeho názoru dle jednotlivých výpovědí rozcházejí, když podle některých poškozený krátce odpadl, což by mohlo nasvědčovat krátkodobému bezvědomí, avšak podle jiných poškozený po skopnutí vstal. V případě otřesu mozku vždy záleží na tom, jak průběh poruchy vědomí probíhá.

V nemocnici v Kroměříži byl stav vyhodnocen jako podezření na otřes mozku, protože neurologický nálezn byl negativní, na CT nebylo prokázáno nic a poruchu paměti přisuzovali také pozitivnímu alkoholu. Léčení poškozeného probíhalo od 21. 9. 2018 a pracovní neschopnost byla ukončena dne 9. 11. 2018, což znalec považoval za neadekvátně dlouhou dobu. Režimová opatření byla nastavena po dobu 14 dnů, když poškozený nesměl smrkat a musel mít šetrící stravu. Nejzávažnější z poranění, tedy zlomenina očnice, se léčí 3 – 4 týdny, poté již nejsou žádná speciální opatření zapotřebí. Faktické omezení poškozeného trvalo maximálně 1 měsíc.

13. K dotazu, zda lze rozlišit zranění způsobená obžalovaným D. a obžalovaným S., tedy zranění vzniklá v důsledku bití pěstmi do obličeje a v důsledku kopnutí do hlavy (což byl hlavní důvod přibrání tohoto znalce), znalec uvedl, že v důsledku kopu zřejmě došlo ke zlomenině zevní stěny očnice, případně zlomenině přechodu mezi lící a čelní kostí. Připustil také možnost vzniku závažnějších poranění v oblasti hlavy s tím, že aby k těmto došlo, musely by být okolnosti vzniku poranění jiné, především by musely být údery či K. intenzivnější, energie působící na jednotlivá místa by musela být daleko větší. K dupnutí či šlápnutí do obličeje ještě znalec uvedl, že tento útok žádné závažnější poranění nezpůsobil. Ke zmínce o slyšitelném rupnutí v důsledku kopu znalec uvedl, že technicky by to bylo možné, nebyl si pouze jist tím, zda by to bylo slyšitelné i mezi dalšími zvuky na místě.
14. Další **znalecká zkoumání** se týkala ze soudu neznámých důvodů posouzení duševního stavu všech obžalovaných, resp. charakteru jejich osobností; soud samozřejmě rozumí zkoumání duševního stavu obžalovaného D., neboť soustavnost, se kterou je odsuzován za napadání jiných osob, je skutečně závažující, nicméně v případě spoluobžalovaných S. a K. neshledává nic, co by vzbuzovalo pochybnosti o jejich psychickém zdraví.
15. Ve vztahu k obžalovanému M. D. tedy soud ze znaleckého posudku MUDr. Petra Nedomy, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zjistil, že osobnost obžalovaného vykazuje rysy emoční nestability, impulzivity a disociální rysy s tím, že v době vytýkaného skutku se nacházel ve stavu prosté opilosti střední tíže. Tato vedla u obžalovaného až k podstatnému snížení jeho ovládacích schopností (za střízliva by tyto byly plně zachovalé) při zachovalých schopnostech rozpoznávacích. Znalec také poznamenal, že obžalovaný si je schopen odříct tzv. první požití, další konzumaci již však není schopen efektivně kontrolovat. Dále znalec u obžalovaného diagnostikoval syndrom závislosti na alkoholu a doporučil uložení ochranného léčení protialkoholního ambulantní formou. Z psychologické části znaleckého posudku vypracované znalcem PhDr. Michalem Perničkou soud zjistil ohledně osoby obžalovaného obdobné skutečnosti, především pak to, že jeho osobnost je strukturovaná patologicky v podobě tzv. smíšené poruchy osobnosti s rysy emočně nestabilními – impulzivními. Mezi charakteristické osobnostní rysy obžalovaného tak patří impulzivita ve vnímání, myšlení i jednání, nízká tolerance k frustraci, nízký práh pro uvolnění agrese. I tento znalec konstatoval, že obžalovaný je osobou závislou na alkoholu.

Důkazy listinné:

16. V přípravném řízení byly ve věci nashromážděny některé důkazy listinné, které však neměly za výše popsané důkazní situace větší důkazní význam. Jednalo se především o lékařské zprávy, které však byly zohledněny ve znaleckých posudcích, takže samy o sobě důkazní význam neměly žádný, obdobně pak úřední záznam Městské policie v Kroměříži, která sepsala obsah prvotních vyjádření svědků k věci, záznamy o dechových zkouškách bylo potvrzeno, že oba účastníci napadení byli poměrně výrazně ovlivněni alkoholem, když poškozený dokonce nadýchal přes 3 promile (jedná se samozřejmě o zkoušku orientační, nicméně míru ovlivnění nepochybně dokládá). Pořízená fotodokumentace a protokol o prohlídce těla dokládá vzezření a tedy i postižení poškozeného jednak bezprostředně a jednak krátce po napadení obžalovanými, a protokol o ohledání místa činu včetně pořízené fotodokumentace zachycuje situaci na místě, kde ke konfliktu došlo kolem 01.00

hodin dne 22. 9. 2018; zde je třeba zmínit především řadu krevních stop na chodníku. Na místě činu také proběhla dne 27. 2. 2019 prověrka za účelem ověření svědeckých výpovědí svědků N. a S., které zde svědci podali, ale k nimž však soud nemůže přihlížet, neboť k úkonu došlo ještě před sdělením obvinění a nejednalo se o neodkladný nebo neopakovatelný úkon (za kteréžto situace lze mít jisté pochybnosti o účelnosti tohoto úkonu).

Vyhodnocení provedených důkazů, skutkové závěry:

17. Po takto provedeném dokazování tedy dospěl soud ke skutkovým závěrům prezentovaným ve výroku rozsudku. Lze říci, že popisovaná důkazní situace byla vcelku přehledná a její vyhodnocení nebylo nijak komplikované; obžalovaný D. připouštěl slovní konflikt s poškozeným a jeho známými, a to v obou popisovaných na sebe navazujících případech, byť tedy tvrdil, že úplně na počátku skutkového děje nejprve oni začali nadávat jemu a poté jej povalili na zem, kde do něj i kopali, avšak z výpovědi zcela nezaujaté svědkyně Z. vyplynulo, že verbální konflikt zahájil právě obžalovaný. Z výpovědi svědka S., které soud nemá důvod nevěřit, dále vyplynulo, že se ho obžalovaný pokusil udeřit pěstí, čemuž však stačil uhnout, takže jej obžalovaný zasáhl nepříliš intenzívně do krku. Soud má za to, že toto jeho tvrzení lze považovat za objektivní; kdyby měl svědek v úmyslu obžalovanému uškodit a zhoršit jeho postavení, případně obhájit následný výpad proti obžalovanému, mohl nepochybně útok proti sobě popsat výrazně barvitěji. Totéž pak platí i pro svědky N. a S., kteří tento nepříliš intenzívný útok potvrdili a připustili také, že poté povalili obžalovaného na zem, kde padla i nějaká rána. Soud má za to, že i potvrzení této okolnosti svědčí o objektivním a věrohodném přístupu k plnění svých povinností svědka v trestním řízení.
18. Takovýto přístup byl zřejmý i z popisu dění před provozovnou s kebabem, kdy se obžalovaný D. vyjadřoval v tom smyslu, že sice poškozenému nadával a dal mu i ránu pěstí, avšak poté se tento na něj vrhl a bil on jeho. Z výpovědi prakticky všech slyšených osob přítomných na místě činu však bylo možno dovodit, že průběh bitky měl průběh popisovaný ve výroku rozsudku, tedy že na počátku byly nadávky obžalovaného adresované poškozenému a jeho dvěma kamarádům, poté následoval útok poškozeného, který se nedokázal ovládnout, a poté následovaly úderů pěstí do obličeje poškozeného a nakonec úderů směřující naopak; svědci se také shodli na tom, že poškozený inkasoval úderů více než obžalovaný. V důsledku napadení obžalovaným pak poškozený utrpěl poranění v obličeji popsaná v bodě 2. výroku rozsudku, jak se o nich ve svých posudcích zmínili znalci MUDr. Votava a MUDr. Menšík.
19. Bezpečně bylo také prokázáno, že během převahy poškozeného S. do dění zasáhl obžalovaný S., který poškozeného kopl do hlavy, na čemž se také shodli všichni svědci, byť se poněkud lišili v určení místa, kam kop směřoval, když zpravidla si tímto určením nebyli jistí. Nejpersvědčivěji se tak k tomuto kopu podle soudu vyjádřili svědci N. a S., když podle N. kop směřoval na tvář blízko oka, S. pak přiblížil, že S. stál vpravo od bijících se a kopl poškozeného pravou nohou do pravé strany hlavy. Oba se pak shodli na tom, že při tomto kopu slyšeli prasknutí, které koneckonců slyšel i sám poškozený, který také cítil, že byl kopnut do pravé části hlavy v oblasti očníce. Soud má tedy za to, že na základě těchto výpovědí lze učinit závěr, že obžalovaný S. poškozeného kopl zprava pravou nohou do oblasti vpravo od oka, čímž mu způsobil zlomeninu očníce vpravo, jak potvrdil znalec MUDr. Menšík, který také připustil možnost, že její prasknutí mohlo být slyšet.

Právní kvalifikace:

20. Oba obžalovaní tímto svým jednáním naplnili podle názoru soudu všechny znaky přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, neboť každý z nich způsobil poškozenému újmu na zdraví v podobě zlomenin kostí v obličeji, přičemž z výpovědi poškozeného i z posudků obou znalců vyplynulo, že výrazné omezení v obvyklém způsobu života u poškozeného netrvalo déle než jeden měsíc. Je třeba zdůraznit, že jednání obžalovaných soud nevnímal jako jednání společné,

když obžalovaní na poškozeného zaútočili zcela nezávisle na sobě, přičemž každý z nich sledoval svůj vlastní cíl. Obžalovaný D. jednal zjevně v úmyslu poškozenému ublížit na zdraví, když jiný výklad situace v případě opakovaných intenzivních úderů pěstmi do obličeje ani není možný. Snahou obžalovaného S. primárně bylo zabránit poškozenému v dalším bití obžalovaného, přičemž způsob tohoto zabránění vyplynul ze situace, kdy stál vedle poškozeného sedícího na obžalovaném, takže zareagoval kopnutím do jeho hlavy, a vzhledem k poloze, v níž se nacházel, jej zasáhl vpravo od oka. S ohledem na způsob útoku musel být minimálně srozuměn s tím, že tímto svým jednáním může poškozenému ublížit na zdraví, k čemuž i došlo, když ani v důsledku zlomeniny pravé očníce nebyl poškozený omezen v obvyklém způsobu života šest týdnů a více. Znalec MUDr. Menšík také konstatoval, že tento typ poranění se hojí 3 – 4 týdny s tím, že omezení v obvyklém způsobu života vyplývá z bolestivosti či z komplikací s hygienou, sám poškozený pak dodal, že asi měsíc hůř viděl.

21. Soud ještě dodává, že v případě obžalovaného S. se neztotožnil s přesvědčením státní zástupkyně, dle něhož je v jeho jednání nutno spatřovat pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 - § 145 odst. 1 trestního zákoníku, a to z toho důvodu podle obžaloby, že pouze shodou šťastných náhod nedošlo u poškozeného ke vzniku poranění podstatně závažnějších. Soud však situaci vnímá jinak, když vychází z názoru znalce MUDr. Menšíka (s nímž se plně ztotožňuje), dle něhož aby došlo k závažnějšímu poranění, musely by být jiné parametry útoku, když tento by musel být především intenzivnější. Podle soudu možnost vzniku závažnějšího následku úzce souvisí také s místem směřování útoku; v daném případě nehrozilo poranění oka, když kop směřoval na pravou stranu hlavy, kde došlo k prasklině pravé strany očníce. Pouze v případě intenzivnějšího kopu by tedy byl ohrožen mozek v podobě krvácení do něho apod., takovou intenzitu kopu však obžalovaný nevyvinul, a vznik těžké újmy tedy nehrozil. Typickým příkladem hrozící těžké újmy na zdraví a tedy příkladem pokusu těžkého ublížení na zdraví je například bodnutí nožem do některých částí lidského těla nebo úder těžkým tvrdým předmětem do hlavy, kdy musí být pachatel minimálně srozuměn s tím, že může těžkou újmu způsobit, avšak k této nedojde, protože například nůž nezasáhne důležitý orgán, tepnu apod., když je o milimetry mine. V takovém případě lze nepochybně uvažovat o šťastné náhodě a o pokusu těžké újmy na zdraví (pokud tedy ne o pokusu vraždy); útok obžalovaného S. však měl zcela jiné parametry i směřování a ke vzniku závažnějšího poranění tedy nedošlo nikoli v důsledku působení šťastné náhody, ale proto, že obžalovaný kopl méně intenzivně. Soud tedy za dané situace dovodil odpovědnost obžalovaného toliko za skutečně způsobený následek.
22. Oba obžalovaní svým jednáním také samozřejmě naplnili všechny znaky přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadli jiného. Obžalovaný D. se navíc takového jednání dopustil opakovaně, když v minulosti již byl pro jednání takové povahy odsouzen.

Úvahy o trestu:

23. Při úvaze o trestu přihlížel soud ke všem hlediskům uvedeným v ustanovení § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku, tedy jednak k obecné tezi, že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, jednak ke konkretizaci této teze, dle níž jsou povaha a závažnost trestného činu určovány především významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Z těchto hledisek je tedy třeba mít za to, že obžalovaní porušili poměrně významný zájem společnosti na ochraně zdraví každého jednotlivce. Pokud se jedná o způsob provedení činu a způsobený následek, lze mít za to, že se jedná o momenty, které se nijak nevymykají standardním případům trestné činnosti tohoto druhu, takže míra společenské škodlivosti jednání obžalovaného je vyjádřena v trestní sazbě stanovené v trestním zákoníku u jednotlivých uvedených trestných činů,

když u přečinu dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o 6 měsíců až 3 lety, u přečinu dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku o sazbu vyjádřenou horní hranicí 3 let a u přečinu dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku činí horní hranice 2 roky odnětí svobody.

24. Při úvaze o konkrétním druhu a výměře trestu v případě obžalovaného D. pak soud nemohl přehlédnout a nezohlednit skutečnost, že rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 8. 9. 2020, č. j. 9 T 140/2018-406, byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců nepodmíněně, k němuž by měl být nyní ukládán další souhrnný trest odnětí svobody (jednalo se o odsouzení za obdobnou trestnou činnost, přičemž veškerá trestná činnost ze všech předcházejících odsouzení byla spáchána před datem 25. 9. 2018). Pokud by tedy soud nyní ukládal další souhrnný trest odnětí svobody, znamenalo by to, že by trest již uložený mohl být zpřísněn o maximálně 6 měsíců s ohledem na horní hranici stanovenou za přečin dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud soud k tomuto zpřísnění nepřistoupil, stalo se tak proto, že u obžalovaného D. zohlednil také fakt, že nyní obžalovaný vykonává ještě také trest odnětí svobody v trvání 3 let, kdy se jedná o výkon původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody z rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 13. 7. 2017, sp. zn. 2 Tm 11/2017.
25. Při úvaze o konkrétním druhu a výměře trestu u obžalovaného S. soud jako významnou okolnost polehčující vyhodnotil jeho dosavadní bezúhonnost, jakož i jeho doznání k trestné činnosti a projevenou lítost nad ní; okolnosti přitěžující u tohoto obžalovaného soud neshledal. Současně pak u obžalovaného nemohl pominout určitou zákeřnost jeho počínání, když zaútočil na nic netušícího poškozeného, který již byl navíc dosti otřesen po předchozím napadání spoluobžalovaným. Z toho hlediska lze jeho jednání považovat i za dosti zbabělé. Po zvážení všech těchto okolností pak dospěl soud k závěru, že svůj účel, kterým je tedy především zabránění pachateli trestné činnosti v jejím dalším páčání, případně jeho odrazení od ní, splní i trest povahy ryze výchovné v podobě důraznějšího trestu podmíněného, když trest odnětí svobody i zkušební lhůta byly uloženy blízko poloviny trestní sazby.

Náhrada škody:

26. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila pouze Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, a to z titulu nákladů vynaložených na léčení poškozeného D.S., který se sám se svým nárokem k trestnímu řízení nepřipojil. Zdravotní pojišťovna se domáhala rozhodnutí, kterým by byli obžalovaní zavázáni společně a nerozdílně k náhradě škody ve výši 27.959 Kč. Takto však soud rozhodnout nemohl, neboť - jak je již výše vysvětleno - jednání obžalovaných nebylo jednáním společným, nejednalo se tedy o spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, za kteréžto situace tedy každý z obžalovaných odpovídá pouze za jím způsobený následek a takto tedy z hlediska náhrady škody pouze za náklady vynaložené na léčení jím způsobeného či způsobených zranění. Tyto jednotlivé náklady však soud rozlišit nedokáže, a proto byl poškozený subjekt odkázán se svým nárokem na občanskoprávní řízení, v němž bude muset své nároky individualizovat.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyrozumění o konání

veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo nepospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 4. listopadu 2020

JUDr. Jiří Dufek v. r.
předseda senátu